

РЕШЕНИЕ

№ 6982

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **5137** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба от Р. Б. Т. от [населено място] срещу Висш съдебен съвет, с искане ответникът да бъде осъден да заплати имуществени вреди, изразяващи се в разликата от трудовото му възнаграждение, което същият е получавал в по-малък размер в периода 22.06.2022г. - 25.01.2023г., след отмяна на Решение на Прокурорската колегия, взето под т.16 от Протокол 24 от заседание на 22.06.2022г., с което е отказано повишаването му на място в ранг „Прокурор във ВКП и ВАП“.

В проведеното съдебно заседание ищецът се явява лично. Претендира размер на обезщетение, съобразно приетото по делото съдебно заключение, ведно с лихвите и направените по делото разноски.

Ответникът ВСС се представлява от юрк А., която поддържа представеното по делото становище, като счита исковата молба за недопустима. Депозира писмени бележки в указания срок.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на исковата молба.

Съдът намира исковата молба за допустима и основателна, при следните съображения:

По молба на жалбоподателя до ВСС за повишаване на място в по-горен ранг „Прокурор във ВАП и ВКП“ е прието Решение на Прокурорска колегия на ВСС под т. 16 от Протокол № 24 от 22.06.2022г., с което е отказано повишаването на лицето в качеството на прокурор.

С решение на ВСС по протокол № 35 от 30.09.2010 г. Р. Т. е назначен на длъжност

„младши прокурор“ в Софийска районна прокуратура (СРП), на която встъпва на 03.11.2010 г. В периода 04.11.2013 г. – 31.05.2016 г. е прокурор в СРП, а считано от 31.05.2016 г. и към датата на вземане на обжалваното решение (22.06.2022 г.) е заместник на административния ръководител – заместник-районен прокурор на СРП (назначен на тази длъжност с решение на ПК на ВСС по протокол № 4 от 25.05.2016 г.). С решение на ПК на ВСС по протокол № 33 от 06.11.2019 г. на основание чл. 234 от ЗСВ Т. е повишен на място в по-горен ранг „прокурор в апелативна прокуратура“, считано от датата на вземане на решението. При проведеното с решение на ПК на ВСС по протокол № 14 от 21.04.2021 г. по отношение на Т. е приета комплексна оценка „много добра“. На 15.06.2022 г. същият е подал молба до ПК на ВСС за повишаването му на място в по-горен ранг „прокурор във ВКП и ВАП“, прилагайки кадрова справка, съгласно която към 13.06.2022 г. притежава юридически стаж 12 години, 8 месеца и 1 ден. Молбата е разгледана в заседание на Комисията по атестирането и конкурсите (КАК) към ПК на ВСС на 21.06.2022 г., като с решение по т. 16 помощният орган е изразил становище за оставянето ѝ без уважение поради липса на предпоставките по чл. 234 от ЗСВ – прокурор Т. не е прослужил най-малко 3 години от настъпилата промяна, свързана с повишаването му в ранг „прокурор в АП“. Преписката е внесена на заседание на ПК на ВСС на 22.06.2022 г., на което изцяло е възприето предложението на КАК и е взето оспореното решение.

Проверяваното решение на ПК на ВСС е прието от ВАС за материално незаконосъобразно, при следните съображения:

Съгласно чл. 234 от ЗСВ повишаването на място в по-горен ранг и възнаграждение на съдия, прокурор или следовател може да се извърши при получена оценка „много добра“ от последното атестиране, ако е прослужил на съответната или приравнена длъжност най-малко три години и има необходимия съгласно чл. 164 юридически стаж за заемане на длъжността, съответстваща на по-високия ранг. В чл. 235 от ЗСВ е предвидено, че повишаването на място се извършва съобразно ранговете на съдия, прокурор и следовател, а тези рангове са регламентирани в разпоредбите на чл. 233 от ЗСВ, като според ал. 1 възходящите рангове за прокурор са: „прокурор в окръжна прокуратура“, „прокурор в апелативна прокуратура“ и „прокурор във Върховна касационна прокуратура и във Върховна административна прокуратура“.

Изведен е извод, че по отношение на прокурор Т., както към датата на подаване на молбата, така и към тази на постановяване на обжалваното от него решение, са налице всички кумулативно предвидени в закона предпоставки за повишаване на място в по-горен ранг – получил е положителна комплексна оценка „много добра“ при последното атестиране през 2021 г., притежава необходимия съгласно чл. 164 от ЗСВ юридически стаж за заемане на длъжността, съответстваща на по-високия ранг „прокурор във ВКП и ВАП“, а именно повече от 12 години. Прието е, че е без правно значение това, че към момента на подаване на молбата му не е прослужил поне три години от настъпилата промяна, свързана с повишаването му в ранг „прокурор в апелативна прокуратура“, понеже това основание не е измежду основанията, посочени изчерпателно в нормата на чл. 234 от ЗСВ за прослужено време на съответна или приравнена длъжност. Притежаваният ранг не е длъжност по смисъла на чл. 163 от ЗСВ. Разпоредбата на чл. 235 от ЗСВ, която регламентира, че повишаването на място се извършва съобразно ранговете на съдия, прокурор и следовател, е във връзка с чл.

233 от ЗСВ, определящ възходящите рангове.

Решението по делото е постановено на 16.01.2023г.

В изпълнение на същото е прието следващо Решение на ВСС по протокол 2, т.2 от 25.01.2023г. Р. Т. е повишен на място в ранг „Прокурор във ВАП и ВКП“.

В тази връзка под формата на имуществени вреди се търси разликата в трудовото възнаграждение на лицето в частта относно ранга, която същият не е получавал, считано от постановяване на отхвърлителното решение на ВСС, което впоследствие е съдебно отменено, до датата, на която ВСС, в изпълнение на решението на ВАС, одобрява повишаването в ранг.

Противно на тезата на процесуалния представител на ответника, съдът приема, че в процесния случай са осъществени предпоставките на фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Налице е административен акт на органа, ответник в спора, а именно – решение на Прокурорска колегия на ВСС от 22.06.2022г., с което е отказано повишаването в ранг на място. Същото е съдебно отменено.

Налице са и твърдяните вреди. В случая, същите се претендират под формата на имуществени такива като пропуснати ползи. Последните се изразяват в лишаването на лицето от размера на повишаването на трудовото му възнаграждение в частта относно добавката за по-висок ранг, считано от датата, на която е постановен незаконосъобразния акт до момента на повишаването му.

Налице е и причинно-следствена връзка. Лицето е лишено от сумите, представляващи добавка за търсения ранг, като същото е следствие именно на незаконосъобразното решение на ПК на ВСС. Ако ПК на ВСС бе приел законосъобразно решение за уважаване на искането на Т. за повишаване в ранг към момента на разглеждането му – 22.06.2022г., то считано до датата, на която то е уважено по указания на ВАС, би получавал трудово възнаграждение с посочената добавка.

От приетата по делото съдебно-икономическа експертиза се установява, че разликата в размера на възнаграждението в посочения период – 22.06.2022г. до 25.01.2023г., като са съобразени подробно всички отработени дни и съответно ползвани отпуски, с оглед необходимостта от начисляване на добавка за ранг само за реално отработени дни, е в размер от 2 756.90 лева.

Не се споделя възражението на процесуалния представител на ответника във връзка с претенцията, заявена като искане за допълнително възнаграждение за месеците юли и декември, в частност – че ВСС не е пасивно легитимиран ответник, тъй като правомощията за изплащане на такива възнаграждения са делегирани на съответните административни ръководители. В процесния случай не се касае за допълнително възнаграждение по смисъла на чл. 3 от Правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, а за разликата, от която лицето е било лишено и през тези два месеца до размера на трудовото възнаграждение, което би получавал поради добавката за „ранг“. Именно тези данни е съобразило и вещото лице при изготвяне на експертизата, а не евентуалното несигурно събитие за получаване на допълнителни възнаграждения по смисъла на чл.3, както следва: постигнати високи резултати или постигнати високи резултати по конкретни задачи.

Такива суми не са съобразявани и включвани в размера на определеното обезщетение.

При основателност главния иск, съдът счита, че следва да начисли и съответната лихва като акцесорно задължение, което представлява законна лихва в размер от 320.21 лева, съобразно приетото по делото икономическо заключение.

Лихва за забава не е претендирана и не следва да бъде обсъждана.

Воден от горното и на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 2013 и следващи от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Р. Б. Т. от [населено място] сумата от 2756.90 лева / две хиляди седестотин петдесет и шест лена и деветедесет стотинки/, представляваща имуществени вреди, изразяващи се в разликата от трудовото му възнаграждение , което същият е получавал в по-малък размер в периода 22.06.2022г. - 25.01.2023г., ведно със законната лихва в размер от 320.21 лева / триста и двадесет лена и двадесет и една стотинки/.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Р. Т. сумата от 310 / триста и десет/ лева, представляваща сторените в делото разноси.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: